

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG.

Megjelen minden szerdán és szombaton este.

Kéziratokat vissza nem adunk.

Szerkesztőség: Kazinczy-utca 2

Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Tarsánál.

POLITIKAI FŐMUNKATÁRS:

Dr. BUZA BARNA

Előfizetési ár:

Egész évre 10 korona, félévre 5 korona. Negyed

évre 2 korona 50 fillér. Egyes szám ára 10 fillér

Hirdetéseket a legutányosabb árban közlünk

Befellegzett

most már csakugyan a munkapárti szomorú dicsőségnek. Tegnapelőtt a nyirbátori választás eredménye nagyon is világosan dokumentálta, hogy a nemzetnek sehogyan sincs már inyére a korrupció uralma. Megdorodott már attól a rengeteg szennytól, gyaláztól, amely ennek a pártnak dicstelen életéhez fűződik.

Tegnap pedig a pártatlan, független magyar bíróság elevenen eltemette Lukács Lászlót, amikor Déry Zoltánt felmentette a rágalmazás vádjá alól. Most már hivatalosan, hitelesen, bíróság beigazolást nyert mindaz a sötét bűn, amely Lukácsnak és kormányának lelkét terheli.

Lukács most már erkölcsi halott. Az volt különben már eddig is, mert hiszen már régóta tisztában voltunk vele. De most hivatalosan is megkapta a halotti bizonyítványt. Ezzel a bizonyítvánnyal nem járulhat sem a nemzet, sem a király elé. A halottat sürgősen el kell temetni, mert — illata van és megfertőzi a levegőt.

Es az ő halála a munkapárt halálát is jelenti. Most jönni fog, mert jönni kell a nagyszerű halál. Szétzúlik a munkapárt, elpusztul a korrupció uralma, hogy helyét adjon egy új, tiszta, becsületes kormányrendszernek.

Amíg ott fenn, a fővárosban, megkondul a halálharang és vég-sőt vonaglik a panamakormány, addig itt lenn Ujhelyben „városi párt” néven újból szervezkedik a munkapárt, a Meczner és a Székely Elek pártja.

A Székely Elek városboldogító támogatása hozta őket össze. Es úgy beszélnek, munkájának mintha örök időkbe akarnának rendezkedni. Talán van köztük egy-két jóhiszemű ember is. De hát nem veszik észre, hogy rossz helyen kereskednek?

Odafenn leütötték a munkapárt fejét. Es itt még rángatózik a farka. De ez már a halál rángatózása. Odafenn temetésre készülnek. Itt meg banketteznek, tervezgetnek, buzdítják egymást, Ujhely nagy megrentója, Meczner Gyula és Székely Elek, a tisztaközű purifikátor. Sőt még „városi pártot” is szerveznek.

Hiszen az igaz, hogy ez nem valami nagy baj, mert nemsokára ugyanis legurulnak korhadt piederasztaljaikról, ha jön egy becsületes kormány, amelylyel nem lehet csak úgy kukuricázni. De

addig is, minek ez az izléstelen játék?

Es mit vár tőlük a „párt”, — a szegény, halvaszületett városi párt?

Tiszta közélet, egészséges fejlődés lesz még Ujhely városában. De a városi pártnak, a munkapárt idétlen gyermekének, a Meczner és Székely pártjának, higgyék el, már a születése előtt is — befellegzett.

A nagy szellemek találkozása.

Tegnap még szembeköpték egymást, ma már teccókolják a piszkot. Tegnap még udorodtak egymástól, ma már forró szerelemben kéjelegnek, mámorban usznak. Tegnap az egyik a másiktól, sőt a haruadiktól, sőt a másik az egyikről, és a harmadik az egyikről és másiktól azt állította, hogy közönséges zsvány, ma már himnusokat zenegen egymásról, ma már ragyognak egymásnak, mint a fényes nap. Istenem, uram, milyen udorító látvány! Aki nek csak egy esapp izlése van, akinek a gyomra nem vesz be olyan erkölcsi disznóságokat, az vagy elfordul, vagy ott „rökazik” a látvány szünterén. Milyen zűböt már a társadalom, mennyire súlyidit az izlés, hogy a nép, a polgárok télen nézik.

Egészen pesti mintára megy már itt is minden, ebben a szegény szereneséden városba. Lukács ezt már rég megtette, rég keresztülítette fent az ország szivében, Budapestten. Maga köré gyűjtötte mindazokat, akik méltóak hozzá, akikről gondolta és tudta, hogy kőnc után, akár mértődekre, arkon-bokron át is kutyagolnak. Itt kicsit elkésve találak egymásra ezek az urak. Ugylátszik, hogy a vidéki erkölcsök megrentása csak három évi paklázás után sikerült. Most amíg csak titokban voltak kaphatók ezek a karakterek, most amíg lefátyolozva jártak keltek, hogy rájuk ne ismerjenek, most már, mint a züllött lányok az utcasarkon kínálgatják szerelmüket. Mostanáig még piraltak, most már szembe kacagják az embert, szemérmetlenek, kihívók! Cifra a ruhájuk, selyem a szoknyájuk és még hatalmuk is van!... De meddig?...

Hogy hizelegnek egymásnak hogy dicsérik egymás esztét! Milyen fényes, nagy tehetségek, hogy így egymásra lettek. Ugylátszik, ha a nagy szellemeknek könnyű is a találkozás, a nagy karaktereknek talán mégis kicsit nehezebb. Evekig kellett egymásután bolyongniok, amíg egyesültek. Es mennyi kerülőn,

milyen titkos utakon, lesve, lopva... Mennyi kupez, mennyi alkudozás és mennyi közvetítés után. Csak hogy egyszer már együtt vagyunk! Es miért? Ahogy Vázsonyi mondta, „apró kis smuicságokért” méltóságos mosolyokért, vállvergetésért és ígéretekért, amelyeket, ha apró pénzre felváltják, bizony igen keveset érhet. Ez teljesen rájuk vall, erkölcsükre, rendszerükre.

Az érkölesünk már oda sülyedtek, hogy ott tartunk, ahol Sodomába. Dehát ne essünk kétségbe, dereng már a hajnal, így nem maradhat ez tovább. Az első fény sugar a Déry ügyből eredve már világosság lesz tán setét Sátoraljuban is!

Mükedvelő polgármester.

Épületes és feltűnően nagy rátermettségre valló dolgok történnek a városházán. Minden jó lélek dicsérje az Urat, Ujhelynek főispáni méltósággal felékesített megmentőjét s valamennyi nemesen gondolkodó segítőitársat.

Ez már csakugyan rendesindás, amit ez az új nagytehetség — fájdalom, ideiglenes minőségű — podeszta mivel.

Többek közt. Gondol merészet és nagyot s vesd el magad: megvátoztatja a hivatalos órákat. Erre ugyan a képviselőtestületnek van joga, de ilyen rendkívüli ember, mint ő, amikor szükségét látja: fűtyülhet a képviselőtestületre. Tessék a szabályrendeletet jól elolvasni, kedves podeszta-helyettes ur.

Es ne plakatitozni a világra azzal a koldulásra vonatkozó hirdetémmel is. Tessék csak azt a rendőrkapitányhoz áttenni Hadd plakátirozda ő. Naivság azt hinni, hogy minidárt elhiszük a rend bevonulását a városházára, ha jó hangzásu nevént nyomtatásban látjuk színes plakátokon. Ne tessék blamirozni magat; a köztisztviselői álláshoz ép úgy szükséges a szakértelom, mint a parcellázáshoz. Sőt tőbb, mert ha az utóbbit nem érti valaki, legfeljebb magának lehet belőle kára.

Hajlajk, hogy az előadók referádát nyakra-főre huzogatja keresztül s üdvös reformokat léptet életbe, többek közt a bizonyítvány kiállításokra s a petroleumbeszerzésre vonatkozóan. No hát két tanács-tag referádáját olvasatlanul huzatja keresztül a kék plajbászával. A bizonyítványokkal pedig ne tessék felelőteskedni, mert még valaki megint alszámvevő akar lenni s kriminális lesz belőle.

Es a petroleumot ezentul hordónként fogják vásárolni s nem az esetenként szükséges mennyiségben? No. Csak ne tessék Lövingerre bizoni, mert az reggel korán szokott felkelni s esetleg — mint színház-felügyelő korában a fával tette — megnézi, hogy mi van a petroleummal, aminek a következtében a petroleum részletekben való felrobbanása következik be.

Ezek csak szemelvények a rend uralmának Czó által teendő feljegyzéseiből. Most még nem tehetünk egyebet, minthogy elismeréssel emeljük meg kalapunkat a képviselőtestület mindazon tagjai előtt, a kik Székely Eleket besogitették a polgármesteri székbe, hogy rendet csináljon. Főként pedig a főispán úr iránt vagyunk halásak, hogy immar elvezette városunk közönségét az ígért földjére.

„Városi párt.”

A legujabb városboldogítás.

Hát igen. Odafenn a központban a végsőket szuszogja a haldokló munkapárt. Idelenn pedig örvendeznek, szónokolnak, banketteznek a mungó hazafiak. Mintha nem is éreznék a halál lehelletét.

Vagy talán éppen azért van szükségük az egymás bátorítására, az egymás dicsőítésére, hogy ne érezzék annyira a haldoklás fájdalmait. A siralomházban jól esik még egy pohár bor, még egy kis hősieskedő pöz, egy kis bátor virtuskodás, ha még egy reazketnek is a térdek és vacognak a fogak.

... Ujhelyben vasárnap délután megalakult a „városi part.” — vagy, ahogy a Székely Elek bankettjének szónokai tévedésből mondták „városi munkapárt.” Nem is annyira tévedés volt, csak nyelvbottlás. Mert a szónok urak jól tévedtek. Egészen nyilvánvaló dolog, hogy ez bizony egy kis munkapárti erőiködés, hiába hangsúlyozzák, hogy hogy a politikát kizárják a „városi párt” működése köréből, programjuk a város boldogítása.

Hönsch Dezős lett a párt elnöke, az alelnöke pedig Reichard Salamov. Egyébként pedig a Székely embe-reiből és a Székely támogatására alakult az egész párt, s így rögtön tisztában lehetünk a párt intencióival. Köszönjük az olyan „városboldogítást”, amely a Székely Elek tulságosan ismert nevével áll kapcsolásban.

Addig fog élni ez a városi párt amíg a munkapárt még bírja vonzólni az életét. Ez pedig már csakugyan nem nagy idő kérdése.

Igazán nem vehetjük zokon, ha a fuldokló munkapárt apró kis hübéresei megakarják édesíteni a hátralevő életüket. Miért ne játszanak ilyen ártatlan társasjátékot, mint a városi párt megalakítása? És miért ne válasszanak pünkösdi királyt a Székely Elek személyében? Miért ne banketkezzenek, miért ne ugrádozzanak?

Ugyse sokáig tart ez az ártatlan kis játszadozás. Hadd tombolják ki magukat, hadd ürüljenek az életüknek, amíg lehet. Mert bizony mondom tinétek, fognak még ezek a játékos kis fiúk kukuricán, vagy borsón térdelni.

A város parlamentjéből.

Viharos közgyűlés.

Tegnap délután rendkívüli közgyűlés volt a városházán. A képviselőtestületi tagok szokatlanul nagy számban jelentek meg a közgyűlésen.

Ez a szokatlan érdeklődés azonban nemcsak a tárgysorozatba felvett nagyfotosszerű ügyeknek szólt. Hanem tegnap volt az ujonnan behelyettesített polgármesternek, Székely Eleknek az első debut-je. Így hát nem is történhetett meg kisebb-nagyobb viharok nélkül a közgyűlés.

Mindjárt az első tárgy: a Farkas Andor fellüggerésének ügye felkorbacsolta a szenvedélyeket. Buza Barna nyíltan célzott a Székely Elek súlyos fegyelmi vétségeire, amelyekért mindössze 500 korona pénzbüntetés kapott, amíg Farkas csak csekély jelentőségű mulasztásokat követett el.

Szóba került a Székely Elek ominózus fa-elszámolási ügye is, amely szintén élénk vihart váltott ki.

Székely Elek angol flegmával hallgatta a Buza Barna súlyos szavait.

— Mit izgatja ez a dolog az urakat, ha engem nem izgat, — mondotta a hűségesen lázongó párhiveinek.

Akárcsak a Lukács László híres flegmája. De hát majd erre az ügyre is világosságot derít a bíróság.

Az is szép kis epizód volt, amikor kiderült, hogy egy törvényhatósági határozat hamis kiadványban került a képviselőtestület elé.

A közgyűlés lefolyásáról az alábbi tudósításunk számol be.

A város képviselőtestületét tegnap délután 3 órára rendkívüli közgyűlésre hívta egybe Székely Elek behelyettesített polgármester. A képviselőtestület tagjai nagy számmal jelentek meg a közgyűlésen, amelyet Székely Elek rövid beszéd kíséretében nyitott meg.

Programom — ugymond — nem akar adni, mert mint helyettes polgármester csak ideig-óráig ül a polgármesteri székben. Ohajtja, hogy az áldatlan állapotok mielőbb véget érjenek és a városi rend helyreálljon.

A közgyűlés tárgysorozatának első pontja: Zemplénavármegye főispánjának véghatározata Farkas Andor polgármester és tisztviselői elleni fegyelmi eljárás elrendelése tárgyában és az alszámvevői állás helyettesítés útján való betöltése.

A hosszú fegyelmi határozatot egész terjedelmében felolvassa Márton Elek h. főjegyző. Azokat a vádpontokat, amelyeket ez a terjedelmes fegyelmi határozat tartalmaz, annak idején kellő részletességgel ismertettük olvasóinkkal.

A képviselőtestület számos tagja főlegesen tartja a hosszú irat felolvasását, s Székely Elek azt indítványozza, hogy szakítsák is azt félbe, minthogy a képviselőtestület ugyanis csak tudomásul veheti a főispáni határozatot, de érdemben nem fogalkozhatik vele.

Kincessy Péter erőiesen tiltakozik ez ellen a felfogás ellen, és követeli a fegyelmi határozatnak egész terjedelmében leendő felolvasatását.

Folytatják tehát a határozat felolvasását, amelynek egyes passzusai élénk közbeszólásokra adnak alkalmat.

— Nem igaz! Főispáni előadás! Valótlanság! — hangzik közbe egy-egy tüzes megjegyzés.

Az óriási terjedelmű iratot felváltva olvassák a városi tisztviselők s Kelnér Győző tanácsosnak éppen az a kellemes szerep jut, hogy a saját maga ellen irányuló vádak felolvasásával gyönyörködtesse a képviselőtestületet.

A tárgyhöz Buza Barna szóval fel elsőnek s indítványozza, hogy a képviselőtestület a fegyelmi határozatnak Farkas Andort felfüggesztő része ellen felebbezzel éljen. Mert ha tavaly láttunk egy olyan fegyelmi ítéletet, amely az okirathamítás határain mozgó fegyelmi vétséget mindössze 500 K pénzbüntetéssel sújtott, akkor most csakugyan érthetetlen, hogy a Farkas Andor sokkal kevésbé súlyos, csekély jellegű vétségei miatt mindjárt a felfüggesztés alkalmaztassék. Hiszen előfordult már nálunk, hogy egyenesen sikasztással vádolt tisztviselő nyugodtan ült a helyén, holmi magasabb érdekekből.

Nemethy Bertalan a Buza indítványával szemben javasolja, hogy a közgyűlés vegye tudomásul a főispán határozatát.

Az indítvány szavazás alá bocsátván, a képviselőtestület szótöbbséggel tudomásul veszi a főispán fegyelmi határozatát.

Az alszámvevői állás betöltése tárgyában Székely Elek azt javasolja, hogy ezt az állást egyelőre ne töltsék be helyettesítés útján, hanem bízzák meg őt, hogy a saját belátása szerint, valamely díjnyokot bizonny meg az alszámvevői teendők ellátásával.

Kincessy Péter, Hericz Sándor és Szöllőssy Arthur hozzászólása után a közgyűlés elfogadja a Székely Elek indítványát.

A tárgysorozat következő pontja: A főispán értesítése az 1904 évi erdei fakihasznatat elszámolása ügyében Buza Barna főjelentése folytán tartott vizsgálat eredményéről.

Ezt a főispáni értesítést egyik

legutóbb számunkban szóról-szóra közöltük.

Buza Barna indítványozza, hogy a képviselőtestület egyelőre ne vegye egyszerűen tudomásul a főispán értesítését, minthogy Székely Elek ugyanebben az ügyben sajtóért indított Buza Barna ellen, s a bíróságnál majd kiderül az igazság. Azokat az iratokat, amelyekre a főispán értesítése hivatkozik, a városi irattárban nem tudta megtalálni. Buza Barna. Különben is teljes joggal kételkedhetünk a főispán értesítésének szavahihetőségében mert Buzának már több ízben volt alkalmja tapasztalni, hogy a főispáni iratok lényegileg valótlanságot tartalmaznak.

Amikor Buza az ügy történeti elbeszélésehez fogott, kitört a vihar a közgyűlési teremben. A Székely-huszárok szörnnyű animozitással támadták Buza Barnát, aki azonban nem hagyta magát zavartatni előadásában.

Nemethy Bertalan felszólalása után Domján Elek a következő indítványt terjeszti elő.

„A közgyűlés felhívja a polgármestert, hogy a kérdéses fakihasznaát részletes elszámolását okmányolva, a pénzügyi bizottság véleményével együtt a képviselőtestület elé terjeszse”.

Dr. Lichtenstein Jenő szorint a kérdéses fa szabályteremben el lett számolva. Neki erről közvetlen megjegyződése van.

Reichard Salamon indítványára a közgyűlés tudomásul veszi a főispán leiratát.

A kereskedelmi iskola ügyének tárgyalásánál Domján Elek mindenkéltül konstatálta, hogy a törvényhatósági bizottság ez ügyben hozott határozatának a képviselőtestület számára megküldött kiadványa nem egyezik meg a törvényhatósági bizottság tényleges határozatával. Akar tevédsébi, akár más okból történt a dolog, de a kiadott határozat nem felel a hozott határozatnak. Domján ott volt azon a törvényhatósági közgyűlésen és állítást meg tanukkal is igazolni tudja Hericz Sándor, Halasz József, Buza Barna hasonló értelemben nyilatkoznak.

Magyarán mondva: ez a kiadvány hamis, s a főispánnak haldéktalanul vizsgálatot kellene indítani ebben az ügyben. Domján egyébként azt indítványozza, hogy a közgyűlés felebbezze meg a határozatot.

Székely Elek megnyugtatta a képviselőtestületet, hogy a törvényhatóság a legnagyobb jóindulattal viseltetik a kereskedelmi iskola ügye iránt, s a felebbezéssel csak rontanának a dolgon.

Hosszas és beható vita után a közgyűlés úgy határozott, hogy kereskedelmi iskola a tornaesernő helyén fog fellépülni, a Csizy-telek bevonásával. Új terveket és új költségvetést fognak készíteni, hogy az építkezés lehetőleg olcsó legyen, és pedig az államépítészeti hivatal előzetes megkérdezése és véleménye alapján.

A dolog pénzügyi részével is behatóan foglalkozott a közgyűlés erre azonban jelen tudósításunkban nem terjeszkedünk ki, minthogy legközelebb hosszabb cikket szent-

telünk a kereskedelmi iskola ügyének.

A város szervezési szabályrendeletének módosítása tárgyában hozott törvényhatósági határozatra vonatkozólag a képviselőtestület elvben elhatározta a felebbezést, érdemben azonban csak legközelebbi közgyűlésén fogja tárgyalni az ügyet.

Székely bankettje.

Megkezdődött a „munka.”

Székely Elek, helyettesített polgármester, minekutána három napig kizárólag audienca-adással volt elfoglalva, vasárnap végre megkezdte az annyit hírdetett „munkát.”

Hat bizony nagy munka lehetett a színhazi vendéglőbe összehozni vagy száz „tisztelőt”, akik őszintén, vagy tán nem is egészen őszintén bíznak abban, hogy a Székely Elek tiszta keze fogja megmenteni ezt a szerencsétlen várost.

Out trónoltak ketten az asztalfőn: Meczner Gyula főispán, Ujhely megrontója és Székely Elek, a nagy purifikátor.

Persze, hogy az első pohárköszöntőt Meczner Gyulára mondotta Székely Elek, a másodikat pedig Meczner Gyula mondotta Székely Elekre. Azután Hönisch Dezső beszélt az ujonnan megalakult városi pártól. Reichard Salamon a polgarság nevében üdvözölte Székelyt, Kelnér Győző pedig, amint ilik, a tisztviselői kar nevében folytatta a talpnyalást és arra kérte az istent, hogy „hazánk dicsőségére sokáig eltesse Székely Elekét.”

Erre azután hazánk dicsőségére szólasra emelkedett Székely Elek, de nem Kelnér Győzőnek válaszolt, — (a Kelnér Győző es a tisztikar dicsőségére), — hanem Reichard Salamonthoz beszélt, hangsúlyozván, hogy ne a rendszerváltozásnak, de de a városi munkapárt megalakulásának orvondjunk.

Igen felelemelő volt a Meczner Gyula és a Nemethy Bertalan kölcsönös felkoszontója. A régi ellenfeleket most összehozta a „városi párt”. Előbb a főispán dicsértte agyon Nemethyt, azután Nemethy jelentette ki, hogy neki Meczner a peidanyesze.

Végül Klein Karoly egy keleti mesevel üdvözölte meg a társaságot, amelyből azt akarta kisütni, hogy Székely Elek új hely városának orvosa, — s erre az összes egybegyűlék mar 11 óra tájban szétoszlottas, hogy tisztességesebb mulatságot keressenek maguknak.

SZÉLJEGYZETEK.

— A Székely-bankettrol —

No, hiszen az egész Székely-bankett nem olyan világosra esemény. Ki hisz az egész Székely-éra komoróságában?

De az ott elhangzott jelentkező beszédek közben történt egy-egy kis nyelvbottas, egy-egy kis földolaj-fiamodas, amelyek talán erdemesebbek a főjegyzésre, mint maga a nagykepi ünnepe. Mert

gökszor egy-egy önkénytelen nyelvbicaklás jobban bevilágít a lelkek mélyébe, mint a legszebben kialakalmazott ünnepi frázisok.

„Városi munkapárt.”

Hönsch Dezső, az újonnan megalkult városi párt dícséretét zengvén, a városi párt helyett ismételtén városi munkapártot emlegetet. Ugyan ebbe a hibába a többi szónokok is beleestek.

„Hm... Ennek a „politikai harcokon kívül álló” városi pártnak mégis csak lehet valami köze a — munkapárthoz.

Reichard sajnálkozik.

Reichard Salamon, Székely Eleket dícsőítő beszédében egyebek közt azt mondta, hogy ő csak sajnálkozik azon, hogy Székely a helyettes polgármesterséget elvállalta.

Persze, hogy nem ezt akarta mondani. Ki is javította. Azt akarta mondani, hogy ő bámulja a Székely energiáját, hogy ilyen öreg korban is vállalkozik erre a nagy munkára. De mindegy. Már kibőkkentette, hogy sajnálkozik.

Bizony, azon mindnyájan csak sajnálkozhatunk, hogy Székely Elek megint elcsufítja közéletünket.

Ur, vagy nem ur

Ez meg Kelner Győzővel történt. A talpnyalás világbajnoka javában tömjénezett Székely Eleknek akit beszédében helyettes polgármesterből egyszerűen polgármesterré léptetett elő. (Mint ahogy saját magával is szokta volt eszekekedni, bődögött helyettes-polgármestersége idején.)

Azonban, — őh szerencsétlenség! — a „polgármester” szó után elfelejtette odatenni az „ur” szócikát. Egyszerűen polgármesternek mérte nevezni Székely Eleket, „ur” nélkül.

Nosza felzudult erre a Székely-huszarok tömege.

— Ur, ur, ur! — kiáltották a megszeppent Győzők felé, aki sietett is jóvátenni a hibáját, és bűnbánó hangon rebegte;

— Székely Elek polgármester „ur”!

Jaj, jaj, akinek az uri voltát már így kell kiderőszakolni...

Némethy szegylei magát.

Némethy sehogysem akart dikciózni addig, amíg a főispán előbb nyilvánosan meg nem dícsérte őt. Ekkor pedig így kezdte a mondókáját:

— A megsegénytelenség dícső főispáni szavak stb... Tehát szegyenkezett a főispáni dícséret miatt. Igazán szép tőle. Mert bisony nem valami nagy dícsőség az, ha valakit Meczner Gyula megdicsér...

A császárszemle.

Még az egyik pincér is akaratosan szellemeskedett. Császárszemlét hordott szét a közönség között, s az egyik vendég felkiáltott:

— Nini, császárszemle!

— Jaj, ne tessék ilyet mondani — felelte a pincér — mert ez a beszéd királlyásítás!

Szegény pincér nem is sejtette, hogy ez a kijelentése mennyire aktuális a Székely Elek bankettjén. Jó, hogy Székely Elek nem halotta.

Gyors tempóban.

Klein Károly egyebek közt kijelentette, hogy ő és a többi hívek „gyors tempóban fognak menni Székely Elek után.”

Ez igen kellemes jóslat. Bár csak menne Székely Elek minél gyorsabb tempóban — a város éléről a jól megérdemelt nyugalomba. Csak minél gyorsabb tempóban.

Egyébként a Klein Károly jóslata alighanem be fog valni. Mert — úgy látszik — a munkapárt most már csakugyan gyors tempóban — menni fog, hogy helyet adjon egy becsültes kormányrendszernek.

A szerelem halottai.

„Közös elhatározással.”

Gyermekek voltak még mind a ketten. A fiu 19, a leány 15 esztendő. Ma reggel találta meg őket a réter, az országút mellett. Már nem volt élet egyikükben sem. Alaposan végzett fiatal életükkel a revolvergolyó.

A fiut Fehér Dezsőnek hívták. Kedves, szimpatikus, fiatal ember volt. Elelőtt szertári gyakornok volt az államvasutaknál, utóbb inok a Dr. Gombos Gáspár ügyvédi irodájában.

A leány Tóth Annus IV. oszt. polgári iskolai tanuló, Tóth István ny. szerencsi gazdatiszt leánya. Naiv lelkű, ideális gondolkodású kis leány, akinek még nagyon sok várnivalója lett volna az életől.

Már régen szerették egymást. A fiu gyakran elatogatott Tóthekhoz Szomatorba, ahonnan a kis leány mindennap vonaton jart be Újhelybe, az iskolába. Tóthek szívesen látták a szimpatikus fiatal fiut, de a Fehér Dezső édesatyja nem jó szemmel nézte a fia viselkedését.

Fehér Dezsőnek nem sokára be kellett volna ruskolnia a katonasághoz. Ez még jobban elkésérítette a szerelmes fiut, s megelégedett benne a sötét terv, hogy öngyilkos lesz. Szegény kis Toth Annus pedig elhatározta, hogy akkor ő is együtt hal meg a szerelmesével.

Tegnap, az iskolai órák végével Toth Annus nem utazott haza Szomatorba. Emlék tárgyakat osztogatott szét az iskolatársai között és bucsuzott tőlük. A tarsi trefara vettek a dolgot, mert nem hitték, hogy a kis leány elhatározása ilyen végzetesen komoly.

Fehér Dezső is többször mondogatta barátainak, hogy öngyilkos lesz. Persze az ő szavát sem vették komolyan.

Tegnap estefelől együtt sétált a szerelmes pár az újhelyi főtérre. Aki így együtt látta őket, nem gondolta volna, hogy ez a két viruló, fiatal élet már el van jegyezve a halállal.

Este aztán kimentek a temetővel szemben levő „Pótra” vendéglőbe, ahol egy-két pohár sört ittak. Innen pedig elbolyongtak a rétekre. Hogy merre jártak, mit csaltak, azt csak ők tudják, meg a jó Isten, aki a szerelmes szíveknek mindig megbocsát.

Ma virradóra már halva találták őket, az országút közelében, nem messze a Pótrától. A lött sebek mu-

tatják, hogy az öngyilkosságot revolverrel követték el. Mire azonban a rendőrségi vizsgálat megindult, a revolvert valaki már ellopta a helyszínéről.

A rendőrség részéről Schmidt főkapitány és Stern hatósági orvos mentek ki a dráma színhelyére. A szerelmesek több levelet hagytak hátra. Fehér Dezső levélben arra kéri a rendőrséget, hogy a boncolást mellőzzék és közös sírba temessék őket. Tudatja továbbá, hogy közös elhatározással mentek a halálba.

A fiu azonkívül az édesanyja számára hagyott egy levelet, a leány pedig a szüleihez, Tóth Alajosné polgári iskolai tanárnőhöz és egy barátijéhez intézett egy levelet, amelyeket a rendőrség a címzetteknek kézbesített.

A rendőrség a vizsgálati iratokat áttette az ügyészséghez. Mint értesülünk, a boncolást mellőzni fogják. Ami a közös sírt illeti, ez már a szűfők dolga. Talán nem fognak elzárkózni attól, hogy a két szerető szív egymás mellett pihenjen.

HIREK.

— **Eljegyzés.** Fenyves Sándor nagesarosi főbírókos eljegyezte Kroó Arankát, Kroó Gyula teki-télyes és köztisztelőben álló újhelyi nagykereskedő leányat, lapunk kitűnő munkatársának, Kroó József bankfőkönyvelőnek húgát.

— **Szabó Jakab ünneplése.** Megírták, hogy Szabó Jakab igazgató tanító nyugalomba lépése alkalmából volt tanítványai méltó ünneplésben fogják reszesíteni a kiváló tanterfiut. Ebből az alkalomból most az izraelita hitközség iskolaszéke a következő meghívót bocsátotta szét.

„A sátoraljai helyi izraelita hitközség iskolaszéke Szabó Jakab igazgató-tanító ur tiszteletére abból az alkalomból, hogy itt elmentett 29 évi, összesen 33 évi tanítói működés után nyugalomba lép, néhez és fontos pályáján elért sikereinek, hazafias és vallású buzgalommal szerzett érdemeinek elismerésül, karöltve hatáson telkesítő volt tanítványai és mindazon testülettel, melyek kezében a távozó tanító ur emberbaráti és kultúr szolgálólatot teljesített f. évi június hó 15-én d. e. 10 és fél órákor hitközségünk tanaostermében iskolaszéki díszgyűlést tart. Felkérjük azokat a testületet, melyek az ünneplést e díszgyűlésen üdvözölő kivanják, e szíves szándékukat és megbízott szöveget az ünnepség sorrendjének megalapítása érdekében dr. Reichard Salamon iskolasz. elnök úrnál június hó 8-ig bejelenteni méltóztassanak. Iskolánk tanító testülete és növendékei a távozó igazgató tiszteletére a városi színházban rendeznek színi előadással egybekötött ünnepélyt, mely egyúttal évzáró ünnep is lesz. Kezdeté d. u. 4 órákor. Este 8 óra kor iskolánk foidszinti termében társas vacsora leend. Torlók ára: Személyjegy 4 korona, családjegyek dr. Bettheim Jakab ügyvéd és Kozma Armin tanító urakkal kaphatók. Résztevők szíveskedjenek június hó 10-ig jelentenek.”

— **Megfertőzött orvos.** Megírtuk, hogy Nagymihályban Dr. Pogány Gerő orvos vétkes hanyagsága miatt egy veszett kutya által megharapott kis fiun kitört a veszettség s meg is halt a nagymihályi közörségben. A gyermeket Hornyay Béla dr. saujhelyi törvényszéki orvos és Gutmann Lipót dr. nagymihályi körörovis feiboncolták, miközben Gutmann dr. a bonckéssel megsértette a kezét.

A fertőzésnek elejét veendő, Gutman dr. a baleset után azonnal felutazott a budapesti Pastour-intézetbe, ahol beoltották, s mint most értesülünk, állapota teljesen jóra fordult és pár nap múlva haza is utazik Nagymihályba.

— **Tanítógyűlés** volt a múlt hó 28-án Cirokabelán, amelyet a színnai tanítói járáskör rendezett. A gyűlés főlváman Grund Károly színnai plébános 50 koronát adott a körnek pályadíjjul „A vallás az erkölcsi nevelés szolgálatában” című értekezés kidolgozásáért. A gyűlést közéből követte, utána pedig a fiatal-ság táncra kerekedett.

— **A főgimn. Kazinczy Önképzőköre** f. hó 7-én (szombaton) d. u. fél 6 órákor tartja záróünnepélyét a következő műsor szerint. 1. Weber: Euryanthe, előadja a (zenekar). 2. Bucsubeszéd mondja: Isépy Laszlo VIII. o. t. az önképzőkör elnöke. 3. Veith: A szarvasbogár és a rózsza. előadja (az énekkar). 4. Az egygyűlé paraszt Szentjohi Szabó Laszlótól, szavalja Ferenczy I. o. t. 5. Magyar népdalok, előadja a zenekar. 6. Váradik-Kun Petőfi a Hortobágyon (meiodráma), szavalja Buday Istvan VIII. o. t. zongorán kíséri Tóth L. hegedűn Redulovics A., cimbalmon Isépy L. VIII. o. t. 7. Bihari keserője (vonós-négyes), előadják. Kimék I., Redulovics A. Sztanikovszky T. VIII. és Rozennüller Z. VII. o. t. 8. Régi magyar világ dalfüzer, előadja az énekkar. 9. Garay: Az obsitós (részlet) szavalja Ruzsinszky VIII. o. t. 10. Eperjessy B.: Bucsubudai és Bihari koronációs magyarja, zongorán előadja Simonovits S., hegedűn kíséri Kimák I. VIII. o. t. Fábányi: A tót táncmester monológ előadja Isépy L. VIII. o. t. 12. Jelentés az önképzőkör működéséről, tartja Radulovics A. főjegyző VIII. o. t. Offenbach nyitány az Orfeusz-ból, előadja a zenekar. 14. Szentmárai induló, előadja az énekkar. A t. közönséget ez uton is meghívja az elnökség.

— **A SAC. mulatsága.** A „Sátoraljai helyi Athletikai Club” új tennis pályák és sport-telep létesítése céljaira 1913. évi június hó 7-én, szombaton a sátoraljai helyben, a Vadaszkürt kerthelyiségében zártkörű nyári tanácsulást rendez. Bepóti-díj: személyjegy 2 K, család-jegy 6 K. Feuliztatások köszönettel fogadjatnak. Kezdeté este 9 órákor. Kedvezőtlen idő esetén zart helyiségről gondoskodva van. Aki tévedésből meghívót nem kapott s erre igényt tart, forduljon eziránt Dr. Mizsak Jozsef egyleti titkárhoz.

— **Öngyilkos körjegyző.** Gyarmathy Béla méhesbíró körjegyző vadászgyerevel véget vetett életének. Múlt hétfőn hivatalvizsgálatnak kellett ott bekövetkezni, s habár a bizottság fogadására előkészületeket tett mit igazol a postán rendelt sokféle zöldség újdonság, mégis egy órával megelőzte a bizottság érkezését és gojót röppített a halantekába, mely annyira szétronosolta a fejet, hogy agyvelője teljesen szétreccsent a szobában. A kellemes megjelenésű és kedvelt embert habár csak rövid négy évig vezette önállóan hivatalát, konnyelmü életmódja megfosztotta népe bizalmától és azzal elesett a sok maganmunkálatokkal járó jövedelemtől. Uri passzívít fizetése nem fedezhette, közpénzekhez nyúlt. Azon tudatban tehát, hogy a vizsgálat kideríti bűnös manipulációt a halálban keresett menedeket. Az eliskaszottól összeg nagysága meg nincs megalapítva, de a vizsgálat kezdette máris 3000 koronán felüli hiányt mutat fel.

Szerkesztő:

DR. KÁRPÁTHY LÁSZLÓ.

Szerkesztésért felelős:

A SZERKESZTŐSÉG.

Kiadótulajdonos:

LANDESMANN MIKSA

